

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Els drets de la infància

El propassat 20 de novembre celebràvem el Dia Universal de l'Infant i els aniversaris de l'aprovació de la Declaració Universal dels Drets de l'Infant, que tingué lloc l'any 1959 i de la Convenció dels Drets de l'Infant que va tenir lloc l'any 1989. La Convenció comportà un avenç important en considerar els nens i les nenes com a subjectes actius amb plens drets i en establir una sèrie de drets per a ells a tot arreu, sense cap tipus de discriminació. Es refereixen a la vida, a la salut i a l'educació; a la plena participació en la vida familiar, cultural i social; a la protecció enfront de la violència i de la discriminació, enfront de les influències perilloses, els mals tractes i l'explotació; també el dret a ser escoltats.

En molts llocs aquests drets no són respectats, i per això cal continuar amb la tasca de sensibilització i denúncia. El Fons de les Nacions Unides per a la Infància (UNICEF) ha denunciat que les violacions dels drets de la infància han persistit i fins i tot han augmentat l'any 2018. Segons el director de programes d'Emergència de l'Organització, Michel Fontaine, la comunitat internacional ha tornat a fallar en la protecció dels infants que viuen a països en guerra, i la situació, lluny de millorar, ha empitjorat.

En l'informe sobre el 2018 es denuncia la persistent impunitat dels delictes contra els menors d'edat que viuen en zones afectades per conflictes armats, on han seguit patint nivells de violència extrems. Els infants que viuen en països en guerra han estat objecte directe d'atacs, se'ls ha utilitzat com escuts humans, han estat assassinats, mutilats o reclutats per a combatre. És el cas d'Afganistan, Birmània o Somàlia. D'altra banda les violacions, el matrimoni forçós i el segrest s'han convertit en pràctiques habituals en els conflictes des de Síria al Iemen, passant per la República Democràtica

del Congo, Nigèria, Sudan del Sud o Myanmar.

Aquests casos són els més sagnants. Però hi ha molts més casos de fam, malnutrició, falta d'escolarització, etc. És suficient com a resum la dada que en el món hi ha 1.000 milions de nens i nenes que viuen en situació de pobresa i que aquesta xifra suposa gairebé la meitat de la població infantil mundial. També trobem que la pobresa infantil existeix en el nostre país; n'hi ha prou amb llegir els informes de Càritas per a comprovar els índexs de pobresa infantil i l'abandonament escolar. Cal reclamar incessantment a la comunitat internacional i a les comunitats nacionals que no cessin en la lluita per a garantir a cada nen i nena tots i cadascun dels seus drets. És un deure de justícia i cadascú s'ha de preguntar què pot fer i què ha de fer, i després portar-ho a terme.

En parlar dels drets de la infància ens hem de remuntar al moment mateix de la concepció

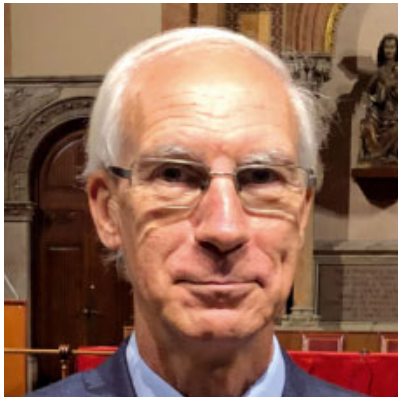
i referir-nos al dret a la vida, perquè abans del naixement l'infant té necessitat d'una protecció especial de fet i de dret. Després vindrà la comprensió i l'amor dels pares en el marc de la família, per a poder créixer amb normalitat i coherència, i més endavant l'escola, la parròquia i tots els àmbits que formen la societat, de tal manera que l'infant es pugui desenvolupar amb salut i normalitat en el pla físic, intel·lectual, moral, espiritual i social, en condicions de llibertat i dignitat tal com ho afirma el segon principi de la Declaració dels Drets de l'Infant.

Avui celebrem la solemnitat litúrgica de Crist Rei de tot el Món. Amb aquesta celebració acaba l'Any Litúrgic. Aprofitem aquests dies per a reflexionar sobre aquestes realitats, que no són lluny de nosaltres, que no ens poden ser estranyes si de veritat creiem que estem cridats a formar part en l'Església, amb tota la humanitat, una gran família, la família dels fills de Déu.

ENTREVISTA

Donar la veu als joves

DAVID JOU

El físic i poeta David Jou i Mirabent és el nou president de la Fundació Joan Maragall (FJM), entitat de la qual n'és membre des de 1993. Pren el relleu del Dr. Josep M. Carbonell, que ha complert dos mandats de quatre anys. La FJM inicia el curs amb el compromís de continuar sent «un espai de diàleg, de debat, de reflexió i —tant com sigui possible— de creació de pensament», i el nou president comença «amb la convicció que pugui contribuir a fer més ric, obert i dinàmic el nostre entorn cultural».

Quins objectius es proposa com a president?

D'acord amb les aspiracions i reflexions del Patronat, el nou impuls es basa essencialment en tres punts: potenciar els seminaris de la Fundació i la seva visibilitat pública, accentuar la sintonització amb les preocupacions d'actualitat i ampliar la seva faceta internacional.

Quin és el repte cultural més important de la societat actual?

Un dels més importants és el de la transmissió generacional del vessant cultural del Cristianisme. Per això, cal estudiar bé com fer present el valor cultural del Cristianisme a unes noves generacions que ja han crescut en una societat secularitzada on l'educació religiosa ja és, habitualment, absent. Amb aquest objectiu la FJM seguirà desenvolupant-se en l'àmbit del món digital.

I això com ho faran?

Volem fer algunes sessions que donin veu a representants molts joves, perquè ens expliquin les seves inquietuds de caràcter divers, i els mitjans digitals a través dels quals les viuen i les propaguen. Incrementarem l'atenció a les arts plàstiques i a la creació d'imaginari per a la representació simbòlica de la temàtica cristiana, i enfortirem els nostres vincles internacionals a través de la nostra participació a *Pax Romana*, a la Xarxa Europea de centres culturals catòlics i a l'Acadèmia de les Religions.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Deixeu-me fer!

Com cada matí, al voltant de les nou, surt de casa i, després de baixar l'escala —ara ja amb ascensor, abans ho feia a peu—, en arribar a la porta del carrer, se senya. Acompanya les paraules amb el gest de la mà: «En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. Amén». Avui, el gest l'ha agafat travessant la porta, quasi al carrer. Una senyora de mitjana edat que passava per davant del portal se n'ha adonat i s'hi ha apropiat. Decididament i educada, li ha preguntat: «Vostè sempre prega quan passa la porta de casa? Se senya invocant Déu? M'ha impressionat la seva decisió i naturalitat». El gest d'encomanar-se al Senyor ha transcendit la intimitat personal i ha esdevingut testimoni de fe en aquesta ocasió. Amb la mateixa naturalitat ha donat resposta a la pregunta: «Ho faig des de petita. La mare m'ho ensenyà com a manifestació del desig de començar el dia en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, com a oferiment del dia al Senyor, com a pregària de petició d'ajuda i de presència de Déu durant la jornada que tot just comença. Poso el dia en mans de Déu. Penso que Ell acull l'ofrena i ens

diu a tots els que li fem aquesta ofrena: «Deixeu-me fer! Estigueu atents i disponibles».

Deixar fer a Déu, que una i altra vegada es vol fer present en la nostra vida, present en els fets, en les persones... Deixar fer a Déu, que és Pare i vetlla per tots els seus fills i filles. Només ens demana aquesta disponibilitat, en les seves mans. És una bona actitud la d'aquesta senyora i la de tantes persones —perquè són moltes— que ofereixen el seu dia al Pare. Posar-lo humilment en mans de Déu. Reconèixer la seva presència generosa i propera, que ens ajuda a cercar allò essencial, el que dona sentit a aquest temps, que és do i que ens ofereix possibilitats de respondre a l'amor de Déu en l'amor i el servei als altres... «Conec les teves obres, el teu amor, la teva fe, el teu servei i la teva constància. Sé que ara les teves obres són més nombroses que abans» (Ap 2,19).

Fer present Déu en la vida, acceptar la seva petició: «Deixeu-me fer», acceptar la seva voluntat, atents i disponibles: «Parla, que el teu servent escolta» (1Sa 3,10).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El viaje del Papa a Tailandia y Japón

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En el libro *El jesuita* leemos un deseo del Papa en su juventud: ser misionero en Japón. El Santo Padre ha manifestado su admiración por aquellas tierras y su deseo de visitarlas. Ahora, en un nuevo viaje a Asia, esa esperanza se ha hecho realidad.

Con el lema «Discípulos de Cristo, discípulos misioneros», desde el pasado miércoles, en Tailandia, ha recorrido la primera etapa de este viaje. Ayer sábado, con su llegada a Japón, emprendió la segunda etapa centrada en el lema de protección de la vida y la creación.

Francisco, peregrino de la paz, visita ancianos, enfermos, víctimas de desastres naturales y personas discapacitadas; se reúne con misioneros, profesionales, autoridades, miembros de la Iglesia y de otras confesiones; rinde homenaje a los santos mártires, emite mensajes y realiza encuentros de paz

en lugares tan significativos como Nagasaki e Hiroshima.

Testigo de Jesucristo, Rey de paz y de justicia, soberano de amor y de misericordia, nos invita en nuestro día a día: «Sería poco creer que Jesús es Rey del universo y centro de la historia, sin que Él se convierta en el Señor de nuestra vida. Acogerlo personalmente y en su modo de reinar. Fijar la mirada en el Crucificado. Del costado traspasado del Resucitado brota hasta el fin de los tiempos la misericordia, la consolación y la esperanza» (homilía 2016).

«Ante las laceraciones del mundo y ante las excesivas heridas en la carne de los hombres, pidamos a la Virgen María que nos sostenga en nuestro empeño por imitar a Jesús, nuestro Rey, haciendo presente su reino con gestos de ternura, de comprensión y de misericordia» (Ángelus, 2015).

Lectures de la missa diària i santoral

25. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Dn 1,1-6.8-20 / Sl: Dn 3 / Lc 21, 1-4]. Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinaí (s.IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulena; sant Erasme, Erm o Elm, mr.; sant Gonçal, bisbe.

26. ■ Dimarts [Dn 2,31-45 / Sl:

Dn 3 / Lc 21,5-11]. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Lleonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

27. ■ Dimecres [Dn 5,1-6.13-14.

16-17.23-28 / Sl: Dn 3 / Lc 21, 12-19]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dijous [Dn 6,11-27 / Sl: Dn

3 / Lc 21,20-28]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Divendres [Dn 7,2-14 / Sl:

Dn 3 / Lc 21,29-33]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

30. ■ Dissabte [Rm 10,9-18 / Sl

18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere. Santa Justina, vg. i mr.

1. ■ † Diumenge vinent, I d'Advent

(lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 / Sl 121 / Rm 13,11-14 / Mt 24, 37-44]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, mrs. (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

Intencions del Sant Pare per al mes de desembre

Perquè tots els països prenguin les mesures necessàries perquè el futur dels joves sigui una prioritat, especialment el d'aquells joves que estan patint.

JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

COMENTARI

Lectura del segon llibre de Samuel

(2Sa 5,1-3)

En aquells dies, les tribus d'Israel anaren a trobar David a Hebron i li digueren: «Som família teva, som os del teu os i carn de la teva carn. Ja abans, mentre Saül era el nostre rei, tu conduïes les tropes d'Israel quan anaven a la guerra i quan en tornaven, i el Senyor et digué: «Tu pasturaràs Israel, el meu poble, seràs el seu sobirà.» Així, quan els ancians d'Israel anaren a trobar el rei a Hebron, el rei David va fer amb ells un pacte davant el Senyor i l'ungiren rei d'Israel.

Salm responsorial (121)

R. *Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor».*

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor». / Ja han arribat els nostres peus / al teu lliandar, Jerusalem. R.

És allà que puguen les tribus, / les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,12-20)

Germans, doneu gràcies al Pare, que us ha fet dignes de tenir part en l'heretat del poble sant, en el Regne de la llum. Ell ens alliberà del poder de les tenebres i ens traspasà al Regne del seu Fill estimat, en qui tenim el nostre rescot, el perdó dels nostres pecats.

Ell és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel, com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell.

Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 23,35-43)

En aquell temps, les autoritats es reien de Jesús clavat en creu i deien: «Ell, que en salvava d'altres, que se salvà ell mateix, si és el Messies de Déu, l'Elegit». Els soldats també se'n burlaven: tot oferint-li vinagre, li deien: «Si ets el rei dels jueus, salva't tu mateix». Sobre d'ell hi havia un rètol que deia: «El rei dels jueus».

Un dels criminals penjats a la creu, també li deia insultant-lo: «¿No ets el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres». Però l'altre, renyant-lo, li respongué: «¿Tu que estàs sofrint la mateixa pena tampoc no tens temor de Déu? I nosaltres ens ho mereixíem, perquè estem sofrint el càstig que ens correspon pel que hem fet, però aquest no ha fet res de mal». I deia: «Jesús, recordeu-vos de mi quan arribeu al vostre Regne». Jesús li respongué: «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís».

Lectura del segundo libro de Samuel

(2Sam 5,1-3)

En aquellos días, todas las tribus de Israel se presentaron ante David en Hebrón y le dijeron: «Hueso tuyo y carne tuya somos. Desde hace tiempo, cuando Saül reinaba sobre nosotros, eras tú el que dirigía las salidas y entradas de Israel. Por su parte, el Señor te ha dicho: «Tú pastorearás a mi pueblo Israel, tú serás el jefe de Israel»». Los ancianos de Israel vinieron a ver al rey en Hebrón. El rey hizo una alianza con ellos en Hebrón, en presencia del Señor, y ellos le ungieron como rey de Israel.

Salm responsorial (121)

R. *Vamos alegres a la casa del Señor.*

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, / las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,12-20)

Hermanos:

Demos gracias a Dios Padre, que os ha hecho capaces de compartir la herencia del pueblo santo en la luz. Él nos ha sacado del dominio de las tinieblas, y nos ha trasladado al reino del Hijo de su amor, por cuya sangre hemos recibido la redención, el perdón de los pecados.

Él es imagen del Dios invisible, primogénito de toda criatura; porque en él fueron creadas todas las cosas: celestes y terrestres, visibles e invisibles. Tronos y Dominaciones, Principados y Potestades; todo fue creado por él y para él. Él es anterior a todo, y todo se mantiene en él.

Él es también la cabeza del cuerpo: de la Iglesia. Él es el principio, el primogénito de entre los muertos, y así es el primero en todo. Porque en él quiso Dios que residiera toda la plenitud. Y por él y para él quiso reconciliar todas las cosas, las del cielo y las de la tierra, haciendo la paz por la sangre de su cruz.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 23,35-43)

En aquel tiempo, los magistrados hacían muecas a Jesús diciendo: «A otros ha salvado; que se salve a sí mismo, si él es el Mesías de Dios, el Elegido». Se burlaban de él también los soldados, que se acercaban y le ofrecían vinagre, diciendo: «Si eres tú el rey de los judíos, sálvate a ti mismo». Había también por encima de él un letrero: «Este es el rey de los judíos». Uno de los malhechores crucificados lo insultaba diciendo: «¿No eres tú el Mesías? Sálvate a ti mismo y a nosotros». Pero el otro, respondiéndole e increpándolo, le decía: «¿Ni siquiera temas tú a Dios, estando en la misma condena? Nosotros, en verdad, lo estamos justamente, porque recibimos el justo pago de lo que hicimos; en cambio, este no ha hecho nada malo». Y decía: «Jesús, acuérdate de mí cuando llegues a tu reino». Jesús le dijo: «En verdad te digo: hoy estarás conmigo en el paraíso».

Crist ens ha adquirit amb la seva Passió

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

La reialesa de Crist ha estat el motor espiritual de molts cristians catòlics al llarg del segle XX. La reialesa de què parla l'Evangelí és de caràcter veritable i propi, però també sobrenatural. Jesús se l'atribueix en el moment de la Passió perquè, a manera de dret de conquesta, el pot aplicar enfront de Pilat i del poble d'Israel. Jesús ens ha conquerit i ha esdevingut el nostre rei segons la seva humanitat. Però els motius són ben diversos als de qualsevol autoritat política del món present.

Per la creu, ens ha arrencat del pecat que ens tenia sotmesos al Mal i al maligne. Per la seva paraula, ens ha conferit una condició de penedits que ens allibera de les conseqüències perniciososes del pecat. Per la seva gràcia, ens ha constituït en temples de Déu aliens a qualsevol altra adherència que no sigui al bé, a la virtut i a la santedat.

En definitiva, la reialesa de Crist, veritable i pròpia, és de caràcter diví, celestial, sobrenatural, més enllà de les consideracions d'aquest món, i es recolza en el vincle de comunió d'amor que per la gràcia i l'Esperit Sant Déu ha establert entre nosaltres i el Senyor Jesucrist.

El domini del Senyor sobre nosaltres també ha de tenir un ressò exterior, públic i notori, i sant Lluc, en la seva inspiració singular, va plasmar-lo en els Fets dels Apòstols, mostrant la vida dels creients de l'època apostòlica: participant de l'Eucaristia i de la catequesi freqüent, de la pregària comuna i en l'obra social organitzada. I en la Creu, tenim el tron de la seva sobirania, on la història, *velis nolis*, no pot fer res més que contemplar amb un silenci obsequiós, reconeixent que allí ha succeït quelcom que transforma la mateixa història i que, fins i tot, la supera amb valors perennes de l'Esperit de Déu insuflant en l'esperit dels homes.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dijous 28, a les 19 h. Consell diocesà d'Assumptes Econòmics.

Divendres 29, a les 11 h. Col·legi de Consultors.

Dissabte 30, a les 12 h. Formació dels diaques permanents al Seminari. / **A les 19 h,** concert de Mans Unides i Càritas de la ciutat de Sabadell al teatre La Faràndula, a Sabadell.

Diumenge 1 de desembre, a les 12.30 h. Missa i confirmacions a la parròquia de Sant Fèlix de Canovelles.

posterior a la Fundació Busquets. Estigué acompanyat pel Sr. Miquel Font, President del club, i pel Dr. Ignasi Font, Vicari territorial de la Prelatura de l'Opus Dei.

Curs diocesà de formació per a catequistes. El dissabte 9 de novembre començà el curs de formació per a catequistes organitzat per la Delegació de Catequesi al Monestir de Sant Cugat. Durarà tot el curs amb sessions mensuals.

Confirmacions a Sant Celoni. El dissabte 9 de novembre, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, presidí la Missa a la

parròquia de Sant Martí de Sant Celoni i confirmà catorze joves.

Confirmacions a les Fonts de Terrassa. El diumenge 10 de novembre, al migdia, Mons. Saiz Meneses presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de la Mare de Déu del Roser a les Fonts de Terrassa i confirmà tres noies.

Ordenació diaconal a Caldes de Montbui. El diumenge 10 d'octubre, a la tarda, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui i conferí l'orde del diaconat al Sr. Sadurní Galí Bolart.

Festa de Sant Menna. Dilluns 11 de novembre, Mn. Fidel Catalán, Vicari episcopal, va presidir la Missa de festa major a Sentmenat, amb motiu de la festa de

Sant Menna, patró de la parròquia i del municipi.

Festa de Sant Martí. El dilluns 11 de novembre, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa a la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola del Vallès amb motiu de la festa de Sant Martí de Tours. En acabar la Missa es venerà la relíquia del sant patró.

Notícies

Benedicció d'un columbari.

El diumenge 3 de novembre, Mons. Saiz Meneses presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Josep de la Llagosta i beneí el nou columbari situat a l'entrada del temple.

50 anys del Club Cimal. El dissabte 9 de novembre se celebrà el cinquantenari del Club Cimal de Terrassa. El Sr. Bisbe presidí la Missa a la Catedral i l'acte

Agenda

Terrassenc de l'Any. Dissabte 30 de novembre, a les 19 h, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, presidirà l'acte de lliurament dels guardons de Terrassenc de l'Any al Teatre Principal de Terrassa.

Benedicció de pessebres. Diumenge 1 de desembre a les 11 h, Mn. Fidel Catalán, Vicari episcopal, presidirà la benedicció de pessebres a la Catedral.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Los derechos de la infancia

El pasado 20 de noviembre celebrábamos el Día Universal del Niño y los aniversarios de la aprobación de la Declaración Universal de los Derechos del Niño, que tuvo lugar en 1959 y de la Convención de los Derechos del Niño, que tuvo lugar en 1989. La Convención significó un avance importante al considerar a los niños y las niñas como sujetos activos con plenos derechos y al establecer una serie de derechos para ellos en todas partes, sin discriminación alguna. Se refieren a la vida, la salud y la educación; a la plena participación en la vida familiar, cultural y social; a la protección frente a la violencia y la discriminación, frente a las influencias peligrosas, el maltrato y la explotación; también que sean escuchados.

Estos derechos no son respetados en muchos lugares, y por eso es necesario continuar con la tarea de sensibilización y denuncia. El Fondo de Naciones Unidas para la Infancia (UNICEF)

ha denunciado que las violaciones de los derechos de la infancia han persistido y aumentado en el pasado año 2018. Según el director de programas de Emergencia de la Organización, Michel Fontaine, la comunidad internacional ha vuelto a fallar en la protección de los niños que viven en países en guerra y, lejos de mejorar, la situación ha empeorado.

En el informe sobre 2018 se denuncia la casi total impunidad de los delitos contra los menores de edad que viven en zonas afectadas por conflictos armados, en las que han continuado sufriendo niveles de violencia extremos. Los niños que viven en países en guerra han sido objetivo directo de ataques, han sido utilizados como escudos humanos, han sido asesinados, mutilados o reclutados para combatir; es el caso de Afganistán, Birmania, o Somalia. Por otra parte, las violaciones, el matrimonio forzoso y el secuestro se han conver-

tido en prácticas habituales en los conflictos desde Siria a Yemen, pasando por la República Democrática del Congo, Nigeria, Sudán del Sur o Myanmar.

Estos son los casos más sangrantes. Pero hay muchos más casos de hambre, malnutrición, falta de escolarización, etc. Baste como resumen el dato de que en el mundo hay 1.000 millones de niños y niñas que viven en situación de pobreza y que esta cifra supone casi la mitad de la población infantil mundial. También en nuestro país existe la pobreza infantil; no hay más que leer los informes de Cáritas para comprobar los índices de pobreza infantil y de abandono escolar. Hay que reclamar incesantemente a la comunidad internacional y a las comunidades nacionales que no cesen en la lucha por garantizar a cada niño todos y cada uno de sus derechos. Es un deber de justicia, y cada uno ha de preguntarse qué pue-

de hacer y qué debe hacer, y después llevar a cabo su aportación.

Al hablar de los derechos de la infancia nos hemos de remontar al momento mismo de la concepción y referirnos al derecho a la vida, puesto que antes del nacimiento el niño tiene necesidad de protección especial de hecho y de derecho. Después vendrá la comprensión y el amor de los padres, en el marco de la familia, para poder crecer con normalidad y coherencia, y más adelante, la escuela, la parroquia y todos los ámbitos que componen la sociedad, de tal modo que el niño se pueda desarrollar con salud y normalidad en el plano físico, intelectual, moral, espiritual y social, en condiciones de libertad y dignidad, tal como afirma el segundo principio de la Declaración de los Derechos del Niño.

Hoy celebramos la solemnidad litúrgica de Jesucristo Rey del Universo. Con esta celebración finaliza este Año Litúrgico. Aprovechemos estos días para reflexionar sobre estas realidades, que no están lejos de nosotros, que no nos pueden ser ajenas si de verdad creemos que estamos llamados a formar parte en la Iglesia, con la humanidad entera, una gran familia, la familia de los hijos de Dios.